

V této rigorózní práci jsem se pokusila o analýzu současné právní úpravy mezinárodního rodinného práva s důrazem na aktuální vývoj a tendence. Problematika je pojednána ve srovnávacím pohledu, porovnáním právní úpravy této oblasti v českém a německém právu. Vzhledem ke členství obou států v Evropské unii jsem provedla i rozbor evropské právní úpravy mezinárodního rodinného práva. V práci jsem se zabývala jednak mikrokomparací kolizní úpravy rodinného práva v ČR a SRN a jednak analýzou a aktuálními aspekty právní úpravy mezinárodního procesního práva ve věcech rodinných, kde jsem se soustředila pouze na dva základní okruhy: na pravomoc národních soudů a problematiku uznávání a výkonu cizích rozhodnutí. Komparativní metoda je v práci i v tomto závěrečném hodnocení z důvodů vhodnosti důsledně aplikována pouze na oblast kolizněprávní úpravy.

Při studiu zkoumané oblasti vyšlo jasně najevo, že německá odborná literatura věnuje otázkám úpravy vztahů s mezinárodním prvkem daleko větší pozornost, než je tomu v České republice. Situace zjevně souvisí s nedávnou historií naší země a se složením obyvatelstva, v Německu konkrétně s problematikou přílivu tureckých pracovních sil (*Gastarbeiter*). Co se týče rozboru kolizněprávní úpravy mezinárodního rodinného práva je v Německu, zřejmě i vzhledem ke skutečnosti, že kolizní normy jsou zakotveny v uvozovacím zákonu jako součást německého občanského zákoníku, k dispozici velké množství článků a komentářů k vnitrostátní úpravě mezinárodního práva soukromého. V české odborné literatuře se autoři soustředí zejména na podrobnou analýzu bruselských nařízení týkajících se evropského civilního procesu, což jistě souvisí i s potřebou vypořádat se v praxi s aplikací těchto relativně mladých právních předpisů.